

Aprendre llengües

Observatori d'Enric Serra i Casals

87401
+1

8.6.11

[668] Pèls a la llengua? (1)

Avui participo en una jornada taller a Barcelona sobre el portfolio electrònic, l'e-PEL, de l'OAPEE, després que la [Xarxa Vives d'universitats](#) hagi decidit experimentar aquesta eina en els cursos EILC d'acollida d'estrangers. Juntament amb Rubén Trezano (UV) proposarem al públic uns temes de debat sobre el portfolio.

A *Aprendre llengües* he valorat reiteradament la importància del *Portfolio europeu de les llengües* com a instrument de reflexió, de suport a l'aprenentatge, d'autoavaluació i d'increment de la consciència lingüística. L'any 2007 vaig redactar, fins i tot, un projecte d'elaboració i usos d'un portfolio electrònic. La versió electrònica del PEL del Consell d'Europa del Ministeri presenta molts avantatges respecte a les versions en paper, indubtablement. Ara bé: ¿es tracta d'una eina en sintonia amb el fenomen anomenat web 2.0, fenomen que apareix formalment el 2004 i és posterior a l'aparició dels primers PEL? Crec que hi hauria molt a dir. Si ens fixem en la característica més rellevant del web 2.0, el *shareisme* o voluntat dels usuaris/aprenents de la xarxa de compartir, l'e-PEL no respon a aquesta dinàmica. Hauria de fer-ho, per ser un producte digital més adequat a les lògiques de comportament a la xarxa del moment? Es podria fer una adaptació de l'e-PEL en aquesta línia? Cal? Permeteu-me que exemplifiqui una mica la idea que he apuntat. La manera que té l'e-PEL de facilitar la possibilitat de compartir allò que s'hi genera es redueix a la generació d'uns documents *pdf* (el més formal, el passaport de llengües), que s'han d'enviar a altres persones, d'acord amb les finalitats informativa o pedagògica del producte: empleadors, formadors, companys de classe. On són, però, les possibilitats de fer saber a les xarxes socials (Facebook, Twitter, etc.) determinats aspectes de la nostra reflexió, com podem fer arreu a la xarxa amb qualsevol aplicació? Quin sentit té el *hosting* de les evidències del nostre aprenentatge o dels nostres progressos o de les nostres experiències interculturals al dossier del portfolio electrònic, si aquest espai és un magatzem sense connexió amb la resta de la xarxa? ¿Per què hem de pujar els vídeos o les presentacions a l'e-PEL, si podem pujar-les a espais socials (YouTube, Slideshare) oberts, amb unes enormes possibilitats de compartir evidències, si ens interessa fer-ho, amb qui vulguem a la xarxa? I, encara: ¿per què hem de redactar la planificació d'aprenentatge lingüístic, els plans de futur, lluny de les prestacions que ofereixen eines del web 2.0 (començant per senzilles eines de *to-do list*), amb les quals podem comunicar i compartir plans, objectius i terminis amb altres persones? L'e-PEL (el d'ALTE, el neerlandès, el de l'OAPEE) té avantatges enormes respecte al PEL en paper, de manipulació quasi impossible. Si tenim en compte, però, la relativa càrrega que sol representar als usuaris fer servir el portfolio, ¿pot veritablement quedar apartat de les dinàmiques relacionals del web 2.0? Ho debatrem.